

[Indenrigsministeren.]

Ejendomsskattelovs § 19, der for den købstadkommunale og sognekommunale Ejendomsbeskatnings Vedkommende giver Adgang til at yde hel eller delvis Fritagelse for kommunal Ejendomsskyld. Og jeg tror virkelig, det er det eneste fornuftige paa det Omraade, hvor det netop i Almindelighed vil dreje sig om Bygningsværker, der er særlig værdifulde i Forhold til deres Udnyttelsesmuligheder.

Det ærede Medlem foreslog dernæst, at den mildere Skala for Familieforsørgere skulde udvides til at omfatte Personer, der udøver en faktisk Forsørgelse af Forældre og Søkende, og jeg kan sige, at principielt vilde jeg ikke have det mindste derimod, men det vil vist i det praktiske Liv vise sig umuligt i de enkelte Tilfælde at konstatere en saadan Forsørgerpligt, uden at der derved skabtes uoverstigelige Vanskeligheder for Skattemyndighederne.

Jeg skal ikke nægte, at jeg havde lidt vanskeligt ved at følge det ærede Medlem Hr. Jens Thomsens Skattebetragtninger i Gaar. Til Indledning syntes det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen at mene, at Borgmesterlønninger og andre Lønninger i Byerne kunde andre Kommuner komme til at betale Bidrag til gennem Udligningen. Dette er selvfølgelig ganske ved Siden af. Ligeledes mente det ærede Medlem, at naar der i en Kommune blev givet en Tantième til et Gasværksudvalgs Medlemmer paa 4 000 Kr. til hver, kunde Landkommunerne komme til at betale til saadanne Tantiémér gennem Refusionsreglerne eller Udligningen. Jeg synes ærlig talt, at en saadan Udtalelse viser, med hvilken Let-sindighed det ærede Medlem behandler de Problemer, han beskæftiger sig med. Hvad det sidstnævnte Forhold angaar, var der overhovedet ikke Tale om et Gasværksudvalg, men der er Tale om, at et privat Aktieselskab, der ejer et Elektricitetsværk, i hvilket en Kommune er Aktionær, betaler sine Bestyrelsesmedlemmer, heri inkluderet de Bestyrelsesmedlemmer, der repræsenterer den paagældende Kommune, en Tantième. Jeg ser her ganske bort fra, om dette Forhold i sig selv er heldigt; det mener jeg ikke det, er, og jeg har i sin Tid rettet en Henvendelse i den Anledning til vedkommende Kommunalbestyrelse, noget, som jeg gaar ud fra har været medvirkende til, at denne Tantième i den allerseneste Tid er blevet nedsat til det halve. Men at blande et saadant Spørgsmaal, som kan være uheldigt af andre Grunde, sammen med Spørgs-

maalet om Refusionsregler, er dog ganske urimeligt.

Det ærede Medlems Udtalelse om, at Staten ikke maatte variere sine sociale Takster efter Leveomkostningerne i Byerne og paa Landet, synes jeg vidner om ringe Omtanke. Det ærede Medlem glemmer, at til det højere Leveniveau, der medfører højere Takster fra Statens Side, svarer et i Penge udtrykt højere Indtægtsniveau, som automatisk fører med sig, at Skatteydelseerne de paagældende Steder i Landet er tilsvarende højere.

Og saa maa jeg endelig sige til det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, at jeg hørte med udelt Interesse paa hans varme Forsvar for de store Formueejere. Naar jeg tænker paa, hvorledes det ærede Medlems Parti har levet af ude i Landet at svælge i de store Formueejeres og Kuponklipperes Udsugning af Landbruget og andre Mennesker, saa maa det vist vække Forundring, naar det ærede Medlem engang vender tilbage efter Opholdet herinde og skal forklare, saaledes som han gjorde det i Gaar, at de stakkels Formueejere beskattes saa højt, at der overhovedet intet bliver til dem at leve af. Jeg skal i denne Forbindelse ganske se bort fra den konstruerede Mand, som det ærede Medlem præsenterede for os, med de 50 Mill. Kr. i Formue. Saa vidt jeg kan se af Fortrykket, er samtlige Tal gale, men det er nu en mindre Ting. Ved Siden deraf burde dog et Minimum af Omtanke have faaet det ærede Medlem til at indse — hvis det nu var rigtigt, hvad det ærede Medlem sagde, at Skatten blev højere end Indkomsten —, at den paagældende Mand blev skattefri hvert andet Aar, idet Skattefradraget vilde bevirke, at der ingen Skattepligt blev. (*Jens Thomsen*: Formueskatten!). Den maa jo ogsaa fradrages, saa vidt jeg ved. Jeg synes i det hele taget, at det ærede Medlems Udtalelser i Gaar vidner om, at han i de Maaneder, han har været herinde, har haft lidt svært ved at indrette sig paa en Maade, der ikke er i alt for stor Modsætning til den Tid, da det ærede Medlem gik løs i Ringkøbing Amt, for ikke at tale om Koldingegnen.

Jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Gregersen med Forbehold i visse principielle Synspunkter var velvillig stemt over for Lovforslaget. Jeg kan godt give det ærede Medlem Ret i, selvfølgelig, at en Udligning og Omfordeling paa disse Omraader ikke er nok, men at der er principielle Ændringer at tilstræbe i vort Skattesystem, ogsaa inden for Ejendomsbeskatningen, saa-